

تحقیق رسمی پیرامون سوگند های مذهبی Oaths و شرافتی Affirmations در ارتباط با جامعه چند فرهنگی

چارچوب کار

مجلس نمایندگان Legislative Assembly پارلمان ویکتوریا از کمیته اصلاحات قانونی ویکتوریا در خواست کرده است تا در مورد سوگند ها و گرفتن سوگند در دادگاه های ویکتوریا، اظهارنامه های قانونی و سوگندنامه ها، در ارتباط با جامعه چند فرهنگی تحقیقات رسمی به عمل آورد. بخصوص این کمیته بایستی به موضوعات زیر توجه کند، بدون آنکه خود را بدان ها محدود نماید:

(الف) اهمیت کتابهای آسمانی برای گواهان، طرف های دیگر و اعضای هیئت منصفه دارای ادیان مختلف؛

(ب) تامین انواع کافی از کتابهای آسمانی لازم و استاندارد حد اقل در این مورد برای تمام موارد قانونی ویکتوریا؛

(ج) تامین امکانات آموزش آگاهی فرهنگی برای کلیه کارکنان دادگاه ها و اشخاصی که نزد آنها سوگندنامه ها امضاء می شود به نحوی که بتوانند کار خویش را به طور مناسب و با حساسیت های لازم به انجام برسانند؛ و

(د) و اینکه آیا گروه و طبقات مختلف از اشخاصی که اکنون اجازه دارند سوگندنامه ها affidavits و اظهار نامه های قانونی statutory declarations را گواهی امضاء نمایند، از گوناگونی جامعه ویکتوریا اطلاع داشته و منعکس کننده آن هستند یا نه.

هدف از این برگره اطلاعاتی این است که به سازمانها و افرادی که می خواهند نظرات خود را برای کمیته بنویسند و/یا می خواهند در جلسات عمومی این کمیته حضور یافته و اظهار نظر نمایند، کمکی باشد. سولاتی که در این نوشته مطرح می شود تنها به منظور ارائه مثالهایی از موضوعاتی است که مد نظر کمیته می باشد و به هیچوجه نبایستی جامع و مانع تلقی شود.

قانون کنونی در مورد ادای سوگند های مذهبی

و شرافتی

قبل از ارائه گواهی در يك دادگاه یا دیوان گواه بایستی سوگند مذهبی و یا شرافتی یاد کند که شهادتی را که می دهد راست است. اعضای هیئت منصفه و کسانی که شهادتنامه کتبی (بصورت سوگندنامه، که از آن ذیلا یاد خواهد شد) به دادگاهی می دهند نیز لازم است قسم مذهبی یا شرافتی یاد کنند. بدین ترتیب سوگند مذهبی یا شرافتی يك راهکار قانونی برای ابراز راستی، در گواهی (شهادت دادن) شخص است.

منبع اصلی قانون سوگند مذهبی یا شرافتی، سوگندنامه ها و اظهارنامه های قانونی در ویکتوریا قانون شهادت مصوب سال 1958 (ویکتوریا) Evidence Act 1958 (Vic.) است.

ادای سوگند مذهبی

طبق قانون شهادت، راه اصلی ادای سوگند مذهبی، که کارمند دادگاه آن را «بدون تردید» به اجرامی گذارد این است که به انجیل سوگند یاد کنند و بیان آن اینطور آغاز میشود که: «من به خداوند متعال سوگند یاد می کنم».

- مگر اینکه شخصی که قرار است سوگند یاد کند ایرادی نسبت به ادای سوگند مذهبی داشته باشد (یا از لحاظ بدنی قادر به گوییش نباشد)؛ یا
- مگر اینکه کارمند دادگاه دلیلی داشته باشد که سوگند معمولی (سوگند به انجیل) برای وجدان شخصی که قرار است سوگند یاد کند تعهدی ایجاد نمی کند.

ولی علاوه بر این، قانون شهادت اجازه می دهد که اجرای سوگند به ترتیبی انجام شود که با اعتقاد مذهبی شخص سازگار باشد. طبق این قانون «هرسوگند مذهبی ممکن است اکنون به هرترتیب ممکن به مورد اجرا گذاشته شود.» انواع مختلف سوگند مذهبی که در چنین مواردی به مورد اجرا گذاشته می شود در قانون تعریف نشده است ولی طرز انجام آن در بخشنامه های کاری کارکنان، دست اندرکاران و سایر کسانی که قانونا کار اجرای سوگند های مذهبی و شرافتی را به عهده دارند آمده است.

ادای سوگند شرافتی

قانون شهادت به گواهان و سایر کسان اجازه می دهد تا به جای ادای سوگند مذهبی سوگند شرافتی یاد کنند. این در صورتی است که:

- شخص نخواهد سوگند یاد کند؛ یا
- با توجه به شرایط، عملاً امکان نداشته باشد تا به سهولت و بدون تاخیر تشریفات سوگند مذهبی مناسب با اعتقادات شخص را فراهم نمود.

سوگند شرافتی اشاره ای به انجیل یا کتاب آسمانی دیگر ندارد. به جای گفتن «من به خدای متعال سوگند یاد می کنم» شخص می گوید «من، فلانی، جدا، صمیمانه و صادقانه اعلام و اظهار می کنم که...»

قانون شهادت می گوید که سوگند شرافتی «همان اثر و استحکام قانونی را دارد که شخص سوگند مذهبی یاد کرده باشد.» توجه به این نکته حائز اهمیت است که چنانچه کسی که سوگند مذهبی به یک کتاب آسمانی یاد می کند، بدان مذهب اعتقادی نداشته باشد، بر ارزش و رسمیت سوگند او اثری ندارد.

موضوعاتی برای تبادل نظر

پیش از بررسی چهار بخش از چارچوب کار، مهم است که موضوعات جهانی را که در نتایج این بررسی اثر دارند مد نظر قرار دهیم. یکی از پرسشهای کلیدی که این کمیته مورد رسیدگی قرار خواهد داد این است که آیا اصلاً لازم است سوگند مذهبی را ادامه دهیم یا اینکه سوگند شرافتی یا قول به راست گوئی را بایستی جایگزین نظام سوگند مذهبی نمود.

سوالات کلیدی جهانی

به اعتقاد شما آیا:

- مفاد قانون شهادت کنونی مناسبند؟ (یعنی، سوگند به انجیل به عنوان شیوه اصلی سوگند مذهبی باشد و در عین حال سوگند های مذهبی به کتب آسمانی دیگر و سوگند های شرافتی هم اعتبار داشته باشد.)
- سوگند به انجیل به عنوان شیوه اصلی سوگند مذهبی بایستی ملغی شود و سوگند مذهبی بر اساس اعتقاد وجدانی یاد کننده سوگند باشد؟
- باید سوگند های غیر مذهبی (شرافتی) یا قول جدی مبنی بر راست گوئی، جایگزین شیوه ادای سوگند مذهبی (چه به انجیل باشد چه به سایر کتب آسمانی) بشود؟

اهمیت کتابهای آسمانی برای گواهان، طرف های دیگر و اعضای هیئت منصفهء دارای ادیان مختلف

در این بخش از بررسی، کمیته به دنبال شواهدی مبنی بر اهمیت است که مردمان با اعتقادات مختلف، هنگام درخواست از آنان به ادای سوگند مذهبی، به کتب آسمانی خویش می دهند. کمیته مخصوصاً به اظهار نظرهایی در پاسخ به پرسشهای زیر علاقمند است.

- برای مردم تا چه اندازه مهم است که بتوانند به کتاب آسمانی مورد اعتقاد خویش سوگند یاد کنند؟ مثلاً، آیا پیروان مذاهب یا اعضای گروه فرهنگی بخصوص فکر می کنند که چنانچه به کتاب آسمانی غیر از کتاب مذهبی خودشان سوگند یاد کرده باشند، وجدانا به چنین سوگندی پایبند هستند؟ آیا افراد اعتقاد دارند به اینکه چنانچه بتوانند به کتاب مذهبی خویش سوگند یاد کنند نشانه ای از آزادی در عمل به مذهب خود و پیروی از آن است؟
- طرز انجام تشریفات سوگند به کتابهای آسمانی چگونه است؟ برای مثال، آیا برای اینکه سوگند دارای اعتبار باشد ضرورتی هست که آئین خاصی مراعات بشود؟ تا چه حد قضات، کارکنان دادگاه ها و سایرین به این چیزها آگاهی داشته و بدان احترام می گذارند؟

تامین انواع کافی از کتابهای آسمانی لازم و استاندارد حد اقل در این مورد برای تمام موارد قانونی و ویکتوریا

- در این بخش از بررسی، کمیته کافی بودن کتب مذهبی و طرز کار اجرای مراسم سوگند در کلیهء دادگاه ها و دیوان های ویکتوریا را مورد رسیدگی قرار می دهد. همچنین کمیته می خواهد بداند که در این مورد کسانی که اجازه دارند تا به طور قانونی سوگندنامه ها را گواهی امضاء نمایند (مانند وکلای دادگستری، قضات صلح، اعضای پلیس و نمایندگان مجلس و غیره)، تا چه اندازه در حال حاضر به انواع کتب مختلف مذهبی و استاندارد های مناسب دسترسی دارند و در آینده تا چه حد بایستی به این کتب و استانداردها دسترسی داشته باشند. کمیته علاقمند است نظر گواهان در باره پرسشهای زیر و موضوعات مربوط به آن را بداند:
- در دادگاه ها و دیوان های ویکتوریا چه نوع کتب مذهبی در دسترس است؟ آیا مراسم سوگند بسته به نوع دادگاه یا دیوان متفاوت است؟ آیا وکلا و کسانی که مجاز به گواهی امضای سوگندنامه ها هستند، به چه کتابهای مذهبی دسترسی دارند؟
  - چنانچه فکر می کنید این کتابهای اسمانی بایستی در دسترس باشد، به نظر شما به عنوان یک استاندارد حد اقل، چه کتابهای اسمانی بایستی در دادگاه ها و دیوان ها و نزد وکلا و سایر افراد مجاز به گواهی امضای سوگند نامه ها موجود باشد؟

- به نظر شما، سایر استانداردهای حد اقل لازم برای انجام تشریفات سوگند های مذهبی و شرافتی مردمان دارای مذاهب و فرهنگهای خاص چیست؟ برای مثال، آیا بایستی به شهود و اعضای هیئت منصفه اطلاعاتی در مورد شیوه های مختلف انجام تشریفات سوگند مذهبی یا شرافتی داد؟

تامین امکانات آموزش آگاهی فرهنگی برای کلیه کارکنان دادگاه ها و اشخاصی که نزد آنها سوگندنامه ها امضاء می شود

در این بخش از بررسی، کمیته به آموزش آگاهی های فرهنگی به قضات، کارکنان دادگاه ها و سایر افراد مجاز برای انجام تشریفات سوگند های مذهبی و شرافتی و سوگندنامه ها (یا در این مورد قضات، هنگام قضاوت در مورد اعتبار آنها) رسیدگی می کند.

- در حال حاضر آیا آموزشهای آگاهی های فرهنگی در اختیار قضات و کارکنان دادگاه ها قرار می گیرد و اگر آری چه نوع آموزشهایی است؟ آیا آموزش یا بخشنامه ای در خصوص نحوه انجام تشریفات سوگند مذهبی یا شرافتی در مورد پیروان ادیان غیر مسیحی وجود دارد؟

- در حال حاضر آیا آموزشهای آگاهی های فرهنگی در اختیار قضات صلح، پلیس یا وکلای دادگستری یا نمایندگان پارلمان، شهروندان سرشناس و سایر کسانی که مجاز به گواهی امضای سوگندنامه ها (یا اظهارنامه های قانونی) هستند قرار می گیرد و اگر آری چه نوع آموزشهایی است؟

- این آموزش ها تا چه حد کفایت می کنند؟ چگونه می شود آنها را بهتر کرد؟ آیا می توانید مثالی در مورد اجرای درست و نادرست انجام تشریفات سوگند یا گواهی سوگندنامه ها توسط کارکنان دادگاه ها یا کسانی که سوگندنامه ها را گواهی می کنند بیاورید؟

- افراد با سوابق ملی و فرهنگی مختلف تا چه حد درک می کنند که منظور از سوگند مذهبی یا شرافتی چیست؟ آیا اهمیت سوگند برای آنها توضیح داده می شود؟ آیا به آنها گوشزد می شود که حق دارند که تشریفات سوگند مذهبی یا شرافتی منطبق با فرهنگ خود را اجرا کنند؟

- آیا می توانید مثالی از وضعیتی را بیان کنید که سوگند شرافتی یا مذهبی را که يك شاهد، عضو هیئت منصفه یا سایر طرفها ادا کرده (توسط شخصی که مراسم تشریفات سوگند را به عمل می آورد یا بعدا توسط يك مشاور حقوقی در جریان يك امر قضائی) مورد ایراد واقع شده باشد؛ به عنوان مثال، اینکه مطابق با معتقدات مذهبی ادا کننده سوگند نبوده (مثلا وقتیکه این شخص بودائی بوده ولی به انجیل قسم خورده، همانطور که در يك مورد تصمیم قضائی گزارش شده است) یا مثلا گفته باشند که شاهد راستش را نگفته است (مانند مواردی که به يك ملیت خاص پیشداورانه نسبت داده میشود)؟ چگونه دادگاه ها تعیین می کنند یا باید تعیین کنند که آیا سوگندی که یاد می شود برای وجدان شاهد ادا کننده سوگند تعهد ایجاد می کند یا خیر.

دسترسی و گوناگونی طبقات مختلف از اشخاصی که اکنون اجازه دارند سوگندنامه ها و اظهار نامه های قانونی را گواهی امضاء نمایند

سوگندنامه ها مدارکی هستند که معمولا شامل شواهدی هستند که شخص در دادگاه بدان استناد می کند. چنین شخصی (که به اصطلاح دادگاهی به او «گواهی نویس» اطلاق می شود) بایستی برای نوشته خود سوگند مذهبی یا شرافتی ادا کند که به تشریفات ادای سوگند در شهادت شفاهی در دادگاه شباهت دارد.

اظهارنامه قانونی، اظهارنامه ای به شکل نوشتاری است. برعکس سوگند نامه، این قبیل اظهارنامه ها با سوگند شرافتی یا مذهبی همراه نیست. در این اظهارنامه ها شاهد به طور جدی اظهار می دارد که بیانیه او در اظهارنامه قانونی راست است.

قانون شهادت فهرست اشخاصی را که می توانند اظهارنامه های قانونی را امضاء نمایند ارائه می کند. از جمله آنها قاضی های صلح، وکلای دادگستری، کارکنان مختلف دادگاه ها، برخی از افسران پلیس، اعضای شورا های شهر، مدیران مدارس، رؤسای بانک، کشیش ها و انواع افراد تحصیلکرده نظیر دکترها، دندانپزشک ها، دامپزشک ها، و داروسازها است.

طبقات اشخاصی که می توانند سوگندنامه ها را گواهی کنند به نحوی محدود تر است؛ با آنکه شامل طبقات بیشتری از قضات و همکاران ایشان و مدیران و وابستگان ایشان می شود. از این جمله قضات صلح و قضاتی هستند که نسبت به آزادی متهم با قید ضمانت تصمیم می گیرند و تعدادی از کارکنان دادگاه ها، نمایندگان کنونی یا گذشته پارلمان. وکلای دادگستری، افراد سرشناس، برخی از افسران پلیس و اعضای شوراهای شهر. ولی بیشتر گروه های تحصیلکرده که برای امضای اظهار نامه های قانونی واجد شرایط هستند (نظیر پزشکان، دامپزشک ها، و داروسازها، مدیران مدارس و بانکها و کشیش ها) نمی توانند سوگند نامه ها را امضاء نمایند. علاوه بر این گروه ها، قانون اجازه می دهد که سوگند نامه های زندانیان توسط «زندانبان» یا «نگاهبان زندان» گواهی بشود.

- آیا این گروه از طبقات مردم به اندازه کافی در دسترس افراد با قومیت های مختلف هستند؟ آیا آنها مراسم مذهبی انواع جوامع قومی را درک می کنند و بدان احترام می گزارند؟
- آیا فکر می کنید که افراد با سوابق فرهنگی متفاوت در این گروه ها به تعداد کافی نماینده دارند؟
- آیا بایستی محدوده این قبیل طبقات را گسترده تر کرد و اگر اینطور است، چه گروه های دیگری بایستی اجازه یابند که سوگند نامه ها و اظهارنامه های قانونی را امضاء نمایند.

انگلیسی به عنوان زبان دوم و سایر موضوعات
کمیته علاقمند است در ارتباط با مباحث مربوط به این بررسی نظر

شما را در خصوص موضوعات زیر بدانند (ولی بدون اینکه به این موضوعات محدود بشود):

- ترجمه سوگندهای مذهبی مذاهب مختلف تا چه حد مناسب و درست انجام می شود؟
- برای گواهانی که انگلیسی زبان دوم آنها است چه امکاناتی فراهم می شود؟ آیا برای انجام تشریفات سوگند بر راحتی مترجم در اختیار آنها قرار می گیرد؟
- آیا مشکلی از لحاظ پیشداوری کلیشه ای و یا در هم آمیزی در مورد برخی از اقلیت های قومی یا مذهبی وجود دارد؟ مثلاً آیا فرض می شود که اعضای یک گروه قومی خاص دارای مذهب بخصوصی هستند؟
- آیا در مورد این منظر که «بایستی تشریفات اصلی ادای سوگند به انجیل باشد چون بخشی از رسوم فرهنگی غالب در استرالیا بوده و هنوز هم هست» چه نظری دارید؟

نحوه ارائه اظهار نظر نوشتاری

برای ترتیب و ارائه اظهار نظر نوشتاری روش بخصوصی وجود ندارد. شما می توانید آن را به صورت نامه، گزارش کوتاه یا توضیحات یا به صورت یک گزارش مفصل پژوهشی بنویسید. مواد تکمیلی مانند ویدئو، اشیاء و تصاویر (عکسها) هم پذیرفته می شود و می توان آنها را در پایان بررسی به شما باز گرداند.

کمیته از شما می خواهد که برای کمک، اظهار نظر نوشتاری خود را امضاء نموده و تا تاریخ مقرر به دفاتر این کمیته ارسال دارید. این کار را می توانید با نوشته معمولی، دیسک کامپیوتری و یا احیاناً ایمیل بفرستید در حالیکه نسخه امضاء شده آن را جداگانه برای ما ارسال خواهید نمود.

چنانچه از جانب سازمان بخصوصی امضاء می کنید، لطفاً مقام خود را در این سازمان قید کنید و یا بگوئید چه شخصی این اظهار نظر را تصویب کرده است.

رازداری

تمام اظهار نظر ها به عنوان مدارک عمومی تلقی می شوند مگر اینکه تقاضا بشود آنها را محرمانه نگهدارند. کمیته ممکن است اظهار نظر های نوشتاری را در معرض دید مردم قرار دهد و به میل خود به چاپ و انتشار اظهار نظر ها یا چکیده های آن اقدام کند.

کمیته علاقمند است اظهار نظر ها را در صفحه اینترنتی خود در معرض افکار عمومی قرار دهد. چنانچه میل دارید بخشی از اظهار نظر شما، یا تمامی آن محرمانه تلقی شود، لطفاً هنگام تسلیم اظهار نظر خود، آن را با ما در میان بگذارید. کمیته از تصمیم خویش شما را آگاه خواهد نمود. چنانچه علاقمند هستید نظریات خود را که به این بررسی می دهید چاپ کنید، بایستی نخست موافقت کمیته را بگیرید.

مصونیت پارلمانی

اظهار نظر ها و بیانیه های مربوط به این بررسی که در جلسات کمیته مطرح می شود زیر پوشش مصونیت پارلمانی است. این بدان معنی است که به هیچوجه نمی توان نکاتی از این اظهار نظر ها را بهانه ادعائی بر علیه نویسندگان نمود یا موضوع را به دادگاه کشاند.

اعضاء کمیته اصلاحات قوانین

آقای ماری تامپسون Mr Murray Thompson عضو مجلس نمایندگان ایالتی (رئیس)

عالیه جناب دیان هیدن Dianne Hadden عضو مجلس سنای ایالتی

عالی جناب ران باویدن Ron Bowden عضو مجلس سنای ایالتی

عالی جناب پیتر کتسمبانیس Peter Katsambanis عضو مجلس سنای ایالتی

آقای تلمو لنگییر Telmo Languiller عضو مجلس نمایندگان ایالتی

خانم آندریا مک کال Andrea Mc Call عضو مجلس نمایندگان ایالتی

آقای باب استن شولت Bob Stensholt عضو مجلس نمایندگان ایالتی

برنامه زمانی این بررسی

موعد اظهار نظر ها 19 ژوئیه 2002 است. کمیته تصمیم دارد در 1-2 اوت 2002 نشست های عمومی برگزار کند. برای تعیین وقت سخنرانی خود در یکی از این نشست ها لطفاً با دبیر کمیته تماس بگیرید.

نحوه تماس

برای اطلاع بیشتر یا ترتیب شرکت در نشست های عمومی، لطفاً با دبیر کمیته به شماره تلفن 3644 9651 (03) تماس بگیرید. اظهار نظر های نوشتاری بایستی به نشانی زیر ارسال شود:

Executive Officer
Victorian Parliament Law Reform Committee
Level 8, 35 Spring Street
Melbourne 3004.
Email: VPLRC@parliament.vic.gov.au

شماره تلفن: 3644 9651 (03)

شماره نمابر: 3674 9651 (03)